

[Alfred Jensen.]

flyttes fra de embedsmandsprægede Amtmænd over til de mere demokratisk prægede Ministre, men jeg tror ikke, at Forskellen er saa særlig stor, for jeg gaar ud fra, at Fremgangsmaaden ved Nedsættelsen af disse Sessionsudvalg bliver nøjagtig den samme, som vilde være blevet fulgt i Henhold til den oprindelige Ordlyd af Forslaget, og det vil altsaa sige, at der faktisk heller ikke paa dette Omraade er opnaaet noget som helst, der ændrer Helhedsindtrykket af Lovforslaget.

Og nu de Bemærkninger, som Udvalget har gjort angaaende forskellige Forhold. Her er der fremhævet Udtalelser, som Justitsministeren har fremsat i et Samraad, hvor han har givet Tilsagn om, at Hjemmeværnsforeningernes Øvelser ikke maa foregaa paa en saadan Maade, at Organisationernes Medlemmer giver Borgerne Ordre eller Paalæg, som ikke har Hjemmel i Lovgivningen, lige saa lidt som de kan optræde med nogen Art af Politimyndighed, og det understreges ogsaa, at Krigsministeriet har udtalt sig om, at der ikke i Forbindelse med Hjemmeværnsforeningernes Øvelser bør kunne ske Standsning af Vogne, der ikke deltager i Øvelsen. Jeg har ikke noget imod det reelle Indhold i det, der er nedfældet paa Papiret her, jeg finder det i sin Orden, men der er vist Tvivl om, at det har noget med selve Hjemmeværnsordningen at gøre, idet det kun handler om Hjemmeværnsforeningerne, og i det Øjeblik, denne Hjemmeværnsordning er færdig, føres ud i Livet, hører Hjemmeværnsforeningerne op med at eksistere. Derfor forekommer det mig noget ved Siden af, at Udvalget har beskæftiget sig netop med dette Spørgsmaal. Hvis man fra Lovgivningsmagts Side her havde ønsket at gøre Indsigelse i Anledning af visse Begivenheder, burde det være sket paa en anden Maade, efter min Opfattelse gennem Finansudvalget. Men Bemærkningerne har absolut ikke noget med Hjemmeværnsordningen at gøre.

Der findes endnu en Bemærkning om Hjemmeværnsøvelserne. Det drejer sig om Henvendelsen, Udvalget har faaet fra kirkelig Side om, at der ikke skal foregaa Øvelser paa Helligdagene. Af Svaret i Betænkningen vil man se, at Ministeriet har henvist til, at Skytteforeningerne afholder deres Øvelser paa Helligdage, uden at det har givet Anledning til Indsigelse; af den Grund har man ikke fundet det nødvendigt at nære Betænkelighed ved en saadan Bestemmelse ogsaa for Hjemmeværnet. Ministeriet kunde have suppleret denne Oplysning med adskilligt mere.

Det kunde have gjort opmærksom paa, at Soldaterne jo forretter Vagtjeneste paa Helligdage. Det kunde ogsaa have suppleret den med, at der er adskillige Borgere, der netop paa Søn- og Helligdage nødvendigvis maa udføre deres Arbejde: Jernbanefolk, Rutebilchauffører, Sporvognskonduktører, Politibetjente, Arbejdere paa Elektricitets-, Gas- og Vandværker m. m. Og naar det er Tilfældet, er det upaakrævet, at man i denne Forbindelse begynder at diskutere, om Hjemmeværnene maa afholde Øvelser paa Helligdage. Udvalget understreger Oplysningerne fra Ministeren med, at man forstaar det saaledes, at der ikke i Højmesstiden vil blive afholdt Øvelser. Det forekommer mig at være ensbetydende med, at der saa ikke kan afholdes Øvelser paa Helligdage. Højmesstiden maa vel være Tiden fra Kl. 10 til Kl. 12. Skal man unnlade at holde Øvelser i dette Tidsrum, bliver der ikke megen Tid om Formiddagen, og man kan vel ikke tænke sig at bruge Eftermiddagen til at afholde Øvelser i. Jeg tror, dette Initiativ fra Præsterens Side er upaakrævet, og jeg synes, Bemærkningen i Betænkningen er overflødig. Jeg vilde tro, at den Del af Hjemmeværnspersonalet, der ønsker at overvære Gudstjenesten, nok skal finde ud af det paa samme Maade som de andre Medborgere, jeg har omtalt.

Der kunde naturligvis nævnes andre Ting fra Betænkningen og Drøftelserne i Udvalget, men jeg finder ikke, der er nogen Anledning dertil, for der er ikke sket store Ændringer i Forslaget, hverken paa det ene eller det andet Omraade siden sidst. Det var heller ikke at vente. Efter den Behandling, Forslaget fik af Ordførerne, kunde man ikke regne med Ændringer, og derfor er det hverken for mig eller andre i Tinget nogen Overraskelse, at Forslaget fremtræder saa at sige i samme Skikkelse som før. Men selv om det ikke er nogen Overraskelse, havde jeg dog haft et forfængeligt Haab om, at det lod sig gøre paa et Par Punkter at faa Forslaget ændret.

Jeg havde f. Eks. haabet, at det vilde lykkes at faa ændret § 17, saa Stk. 2, der handler om disciplinære Midler, kunde udgaa. Men der har ikke hverken her i Tinget eller i Udvalget været nogen Interesse for at tage dette Problem op til Behandling. Der foreligger ikke i Bemærkningerne til Forslaget, i Ministerens Tale eller andetsteds noget om, hvilke disciplinære Midler der skal bringes i Anvendelse. Det er naturligvis noget urimeligt, naar vi staar over for en saadan Ordning; jeg finder, det er forkasteligt, at man overhovedet diskuterer disse disci-